

ELS GUARDIANS DE LA FRONTERA

We, not the city, are the empire's soul.

ROBERT GRAVES, "The Cuirassers of the Frontier"

Envellim a la frontera esperant
que es decideixi d'un cop l'enemic.
Netejam les armes. Apuntalam
els parapets. Quan ve la fosca blava,
que és la frontera de la nit, bevem
els licors que ens preserven del temor
i del fred de les guàrdies nocturnes.

Nosaltres som les murades del regne;
els vostres molests bàrbars necessaris.

Som els últims guardians, davant nostre
s'obren les finestres i les escales;
les cruïlles i les portes del nord;
els comellars, els ponts i els aiguamolls;
els llindars, els bosc negre i els congosts.

Ens guanyam els diners que ens enviau
a deshora i sempre de mala gana.

Recordau que sense nosaltres, l'últim
reducte, la vostra primera línia,
pastura dels tigres, sense la incòmoda
veritat que voldríeu amagar
us desbordaríeu com llac sense riba,
us esfondraríeu com una casa
a la qual se li esbuquen les parets.

Fem guàrdia al dintell del laberint
d'aigua, de terra, de pedra i de carn
que és la substància de les fronteres.

Alertau ciutadans: no ens oblideu;
la soldada és poca; no us devem res.

Aguiló, Josep Lluís. "Els guardians de la frontera". Lluinari. Barcelona: Proa, 2008

